

Černý humor bílých pláštů

Medical Tribune 16/2016

16.08.2016 10:24

Zdroj: Medical Tribune

Autor: Doc. MUDr. Petra Tesařová, CSc.

Nízké mzdy ve zdravotnictví nepoškozují jen samotné zaměstnance, ale postihují celou strukturu zdravotní péče, neboť brání smysluplné a efektivní restrukturalizaci, píše ve svém komentáři pro MT doc. MUDr. Petra Tesařová, CSc. Jednoduché řešení, totiž zvýšit zdravotníkům mzdy na důstojnou úroveň, není dobré zmiňovat...

Stále se rozšiřující personální díry značně destabilizují naše zdravotnictví, i když pořád ještě nějak funguje. Připomíná to dobu konce osmdesátých let, kdy byl ve stejné agonii socialismus. Přestože právě lékaři ve státních službách celý svůj profesní život dotují ze svých ubohých mezd jeho chod, jsou to právě oni, kteří musejí poslouchat výtky týkající se tunelování nákladů, které do zdravotnictví proudí, ačkoli se na něm nikdy nepodíleli, kritiku neefektivnosti organizace zdravotnických služeb, ačkoli ji sami nemohou nijak ovlivnit, a zbytečnosti existence více zdravotních pojišťoven, které si ve skutečnosti nijak nekonkurují, ačkoli jim samotným to práci jen komplikuje, i nedostatečné spoluúčasti pacientů, přestože o tom nerozhodují.

Nízké mzdy ve zdravotnictví nepoškozují jen samotné zaměstnance, ale postihují celou strukturu zdravotní péče, neboť brání smysluplné a efektivní restrukturalizaci. Společnost založená na nízké mzdě je navždy odsouzená zůstat rozvojovou. Zbytečná a nekvalitní zdravotnická zařízení mohou přežívat hlavně díky levné pracovní síle. Přestože je situace relativně přehledná, řešení, která nabízejí provozovatelé i politici, jsou opravdu za hranicí hodně černého humoru. Vyřešit odchod velké části mladých lékařů do zahraničí zvýšením počtu absolventů lékařských fakult připomíná Cimrmanův princip tekoucích necek, do kterých při praní musela přitékat voda dvakrát rychleji, místo toho, aby se jednoduše ucpala díra v jejich dně. Zatímco se v tisku denně spekuluje o možném nebezpečí ohrožení občanských svobod v souvislosti s bezpečnostními opatřeními v rámci živelné imigrace do Evropy, na stejné stránce renomovaných tiskovin se bez obalu hovoří o možnosti zavést povinnost umístěnek pro mladé lékaře, případně omezit jejich odchod do zahraničí povinností splatit náklady na studium. Zatímco ještě donedávna musela zdravotní sestra pro výkon svého povolání v jakékoli vedoucí funkci absolvovat vysokou školu, otáčejí se současná pravidla téměř o 180 stupňů a zdravotnické školy mají začít chrlit nové sestřičky ve zrychleném studijním režimu. Než tyto rychlokvašky zaplní prázdná místa po zkušených a vzdělaných sestrách, které odešly do méně zajímavých a méně náročných povolání za daleko vyšší mzdu, nahradí je importované sestry z Ukrajiny, Kazachstánu a dalších postsocialistických zemí, o jejichž kvalitě vzdělání nemá zatím nikdo jasnou představu, o jazykové bariéře nemluvě.

Jednoduché řešení, totiž zvýšit zdravotníkům mzdy na důstojnou úroveň, není dobré zmiňovat, protože se okamžitě v tisku objeví argument, že peníze nepovedou k větší vstřícnosti a vlídnosti zdravotnického personálu, přestože ze stejného zdroje víme, že stejné peníze například hrají zásadní roli v zajištění nezávislosti našich soudců. Vzhledem k tomu, že naši zdravotníci neposkytují péči na úrovni té německé, nemohou přeci očekávat německé mzdy. Náš hrubý domácí produkt ale tvoří 75 procent toho německého, myslím, že bychom se tedy spokojili v rámci jejich zvýšení se 75 procenty výše mezd německých.

Jediné, co si zdravotnický pracovník ve státních službách tedy může dovolit, je permanentní utahování opasků, neboť prostředky byly rozkradeny, lhostejno, že někým jiným a někde jinde. Politické strany se ale před volbami nijak neostýchají mobilizovat tzv. střední třídu, pro kterou nikdy nic neudělaly, proti nebezpečí znovunastolení socialismu, ve kterém posledních 27 let ale státní zdravotníci profesně vlastně žijí, jen pak musejí nakupovat v kapitalistických obchodech. Většina pauperizovaných zdravotníků takové strany ale paradoxně stále volí. S lehkou dávkou paranoii se lze domnívat, že všechny tyto nelogické a nebezpečné kroky mají někomu posloužit, české zdravotnictví to ale nebude. Věčně brblající a nespokojení pacienti se tak pravděpodobně jednoho dne probudí do zcela nové situace, kdy budou muset akceptovat významně horší služby za významně vyšší ceny, které už budou ale hrazeny přímo z jejich kapsy.